

at faae Arbeide og saalebes udfættes for Tilbagefald.

ad 5) (til § 10).

Udvalget med Undtagelse af Hindenburg antager, at Vedtagelsen af Bestemmelserne i § 10, 2det Stykke, der formentlig høre hjemme i Lyndelovgivningen, helst bør udfættes til, naar denne — om forhaabentlig ikke lang Tid — paany foreligger til Behandling.

ad 6) (til § 13).

Udvalget med Undtagelse af Briz, Hindenburg, Ingerslev og R. Pedersen anser det ikke for rigtig, at lægge en saa ubegrænset Myndighed i Justitsministerens Haand, navnlig ogsaa ligeoverfor Fremmede, der have opholdt sig her i saa lang Tid, at de maa betragtes som faste Undersaatter. Under almindelige Forhold vil en saadan Myndighed være overflødig, og naar overordentlige Tilfælde skulde indtræde, vil Lovgivningsmagten, dersom strengere Bestemmelser virkelig skulde vise sig at være nødvendige, neppe vægre sig ved at give saadanne. Den større Frihed og Rettsbeskyttelse, der, naar Lovforslagets oprindelige Bestemmelser gjenindsættes, bliver Fremmede tildeel, vil formentlig ogsaa, paa Grund af det mellem Staterne dog til en vis Grad herskende Gjenfældighedsprincip, være til mere Nytte for os selv end den i Paragrafen hjemlede ubegrænsede administrative Udvisningsret.

ad 7) (til § 17).

Den i § 17 foreslaaede Fordeling af visse Udgifter paa Amtsraadskredsene og de til samme grændsende Kjøbstæder i Amtet efter Folketal er formentlig i mindre god Overensstemmelse med den Betragtning, som Flertallet har hævdet med Hensyn til et lignende Forhold under Behandlingen af Lovforslaget om det offentlige Fattigvæsen, (fr. Udvalgets Betænkning over Fattigloven). Da det imidlertid kan befrygtes, at en udtrykkelig Bestemmelse om, at den ovenfor nævnte Fordeling ikke skulde finde Sted, kunde lægge Lovens endelige Vedtagelse Hindringer i Veien, har Udvalget med Undtagelse af de sidstnævnte 4 Medlemmer indskrænket sig til at foreslaa en Affattelse af Paragrafens Slutning, hvorved Spørgsmaalet i ingen Henseende præjudiceres.

ad 8) (til § 23).

Den af Justitsministeren foreslaaede nye § 23 betragter Udvalget som et nødvendigt Supplement til Loven i dens nuværende Stikelse, navnlig efterat der under Sagens 1ste Behandling i Thinget, er reist Tvivl om, hvorvidt og i hvilket Omfang, de paagjældende forelæbde Bestemmelser maatte

anses for at være indirekte ophævede ved denne Lov eller ikke.

I Genhold til Ovenstaaende stilles følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget med Undtagelse af Hindenburg og Ingerslev:

Til § 5.

1) I 6te Linie sættes „kan“ istedetfor „skal“; i 7de Linie efter „Landet“ sættes: „ „ „, og Resten af Punktumet udgaar.

2) I 3die Linie fra neden udgaar „angiver“, og istedet sættes „i Almindelighed betegner“, og i Paragrafens sidste Linie forandres „udenfor Nøds-tilfælde“ til „uden skjellig Grund“.

Til § 7.

3) I 3die Linie fra oven sættes „kan“ istedetfor „skal“; efter „Landet“ i 3die Linie fra neden, rettes „ „ „ til: „ „ „ og Resten af Stykket udgaar.

Af Udvalget:

Til § 8.

4) Efter „Paategning“ i Paragrafens sidste Stykke sættes: „ „ „, og derefter tilføies: „dog kan han forlange ny Opholdsbog meddelt uden Paategning, naar der i Løbet af de sidste 5 Aar ikke er overgaaet ham nogen saadan Dom.“

Af Udvalget med Undtagelse af Hindenburg:

Til § 10.

5) Paragrafens andet Stykke udgaar.

Af Udvalget med Undtagelse af Briz, Hindenburg, Ingerslev og R. Pedersen:

Til § 13.

6) Efter „kan“ i 2den Linie indstyttes: „for- saavidt han ikke har havt stadigt Ophold her i Landet i 2 Aar“, og i 3die og 4de Linie udgaar: „ „ „, eller hans Tilstedeværelse her maa anses at være til Skade for den danske Stat“.

Til § 17.

7) Efter „Udgifterne“ i Paragrafens 1ste Stykke, 6te Linie, sættes: „derunder indbefattet Lærepenge, af vedkommende Kommunekasse, efter de derom særligt givne Bestemmelser, men kunne forsludsois ubredes af hvert Steds Politikasse. Den Politimester, fra hvis Jurisdiktion en Person, paa en af de anførte Maader, er bortsendt, har at drage Omsorg for, at de Udgifter, som derved i